

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Patres.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

ca? Demonstrato multas Leges, aliàs injustas, merà acceptatione justas reddi; cedunt enim suo iure, qui ultrò acceptant. His tandem notitiis instructum Lectorem ad lus Cæsareum confesso, ejusdem vires examino; quo Hispanos, Gallos, & alias Gentes modo obliget: & unde hæc obligatio suborietur, edissero. Demùmque totum illud, quantum est, ut præ oculis haberi queat, ad breve compendium reduco.

Theologia Militaris, quæ Civilis est pars, & in ipsa de Bello, & Pace, de concordia articulis onerosis; de favorabilibus, & à quibus & quando possint iniuri aut non iniuri. [Huc pertinent omnes Libri, quos pro Regibus Philippo II. III. & IV. omnes, quos pro Cæsaribus Ferdinando I. II. & III. huc etiam, quos scripsi pro aliis.] Et hi sunt Libri, quos Tomus iste Militaris complectitur.

Bellum Publicum. A quibus quando & qualiter geri possit, examinat.

Philippus Prudens, Caroli V. Imp. Filius, Lusitania, Algarbia India & Brasilia legitimus Rex, demonstratur. Agit de jure acquirendi, possidendi & recuperandi Coronas, & ut doctrinam hanc clariùs dilucidet, Philippum II. Hispaniæ Regem Lusitaniam mortuo Henrico occupantem proponit, & quanto illam jure occupavit, & possideant successores ostendit.

Ioannes Bargantinus, Lusitania, Algarbia, India & Brasilia illegitimus Rex demonstratus. Agit de defensione Portugalliæ, quæ accidit anno 1640. Coronamque à Duce Bargantino illegitimè invasam, ostendit.

Captivus. Qui bello justo capitur Mancipium dicitur; si servetur, vocatur *Servus*; & quia sunt multæ difficultates, quæ hos miseros Homines concernunt, debui specialiter scribere de bello captis.

Duellum, sive Bellum privatum. Differit de Monomachia; & examinato An detur casus, in quo

Biblioth. Ordinis Cister.

licita sit? An provocare interdum liceat? an fallacem egredi? Et multas alias Controversias incidentes examinat.

Pax publica. Quæ quanta & qualis cum Catholicis, cum Hæreticis, & cum Mahometanis iniuri possit, soleatque.

S. Rom. Imp. Pax. Variis fuit consiliis agitata, & demùm à Nobis medullitè discussa: & ad duas Hypotheses reducta. Sub primam cõdemnata & dissuata; sub secundam pia licita & valida demonstrata, commendata, approbata, persuasa.

Est Opus Theologico Politicum omnibus necessarium; prodiit iterùm iterumque Francofurti apud Schonvetter an. 1647. & 1648. & Viennæ iterùm apud Matthæum Cosmetov. an. 1649.

Hæc omnia indictionem & suspensionem Belli, & Principes supremos cõcernunt: at quia sæpè in ipso Bello justo peccatur, à Generalibus, à Legionariis, à Ducibus, à Gregarijs militibus, cogitatione, verbo, opere, & contra singula præcepta Dei, Ecclesiæque, debui per singulas personas & Officia discurrere, & ubique plurimos casus proponere, & singulos ad veræ Theolog. fundamenta reducere. Et hanc ob rem alium Librum adjunximus, qui

Sacerdos Militaris inscribitur, in quo de Militum Parochis & eorumdem officio: item de Decalogo & Ecclesiæ Præceptis, & quo ista modo & quando à Militibus violari soleant, possintque. In ipso etiam de Sacramentorum apud Milites usu & abusu: de capacitate etiam activâ & passivâ, &c. Ubique multa, quæ valde necessaria Presbyteris, qui Castris & Militum Animabus inserviunt.

P A T R E S.

Non multum Ego temporis impendo aut perdo in Veterum Libris legendis; non quod contemniam illos,

Aa

illos,

illos, sed quod omnia quae pulchrè cogitarunt, jam sint à junioribus summo studio & industria eliminata. Interim sunt aliqui Scriptores Antiqui, qui à nostris hominibus non satis intellecti videntur, qui debuerunt omnino recognosci, & Commentariis illustrari. Examinati sunt à Nobis præcipuè Dionysius, Augustinus, Benedictus, Bernardus. Quid in singulis factum, expono.

Dionysius. Correctissimum habemus à Cordeio, qui illum curavit imprimi in Officina Plantinian. apud Bathafarem Moretum. Illum bini comitantur Interpretes, Pachymiras & Maximus. An Dionysium intellexerint ipsi? an ipsos nos? Græci sunt, & interdum obscuriores Dionysio.

Augustinus. Opus est Theologicum, & Quaestiones plurimae de Gratiâ & Libero Arbitrio ad mentem Divini Doctoris examinans. Illud priùs composuit Cornel. Iansen. non tam Pelagianor. quam Iesuitarum adversarius: & quia ubique verba Augustini in oppositos sensus obtrahit, debuit necessariò retribui. Absolvitsem hoc Opus, si mansissem Lovanii: ibi enim inter Veteris & novae doctrinae Asseclas perpetuae disputationes erant: at in Germaniam missus alijs de bui negotijs insudare. Ultimam nihilominus manum Operi imponam, in quo probabo primò vix ullum in toto Iansenio Syllogismum, qui reprehensione careat, inferamque authorem Rhetorem quidem fuisse, non Dialecticum. *Secundò*, textus ipsos contra mentem Augustini allegari. *Tertio*, hodie Lutheranos & Calvinistas in Libero Arbitrij materia propius ad nos accedere, quàm Iansenianos. *Quartò* merito istam doctrinam, quae necessitatem sub Libertatis specioso vocabulo protrudit, (caetera enim quae cum necessitate voluntatis connectionem non habent; & quae *Necessitatis* nomen in nomen *Insalubilitatis* convertunt, tolerabilia fortassis sunt) esse in Lutheranos & Calvino à

Tridentinâ Synodo, in Bayo à duobus Pontificibus, & ab alijs duobus in Iansenio damnatam. In hoc Opere continentur hi Libri.

Philosophia. Tota traditur ad mentem Divini Doctoris.

Theologia S. h. asctica. Tota testimonijs ejusdem illustratur.

Theologia Moralis. Et in ista erunt Quaestiones præcipuae, quae inter Catholicos & Heterodoxos agitantur.

Hæresis Pelagiana. Varios ipsam diversis temporibus habuisse errores asseco; multa etiam aut vera aut tolerabilia intermiscuisse: à Massiliensibus & alijs plurimis remissius traditam. [Puto hæresin olim Pelagianam, sicut hodie Lutherana & Calviniana à tribus abortivi Parentibus: videlicet, Ignorantiâ, Equivocatione, Irritatione. Nam si cessaret odium, & aliquae hallucinationes & æquivocationes tollerentur, instrui possent hæretici, & facilius ad veram Religionem reduci.]

Pura natura. Eam esse impossibilem docet Iansenius: at testimonia Hipponensis Episcopi videntur potius probare eam fuisse productam de facto: & tamen neutrum est asserendum.

Natura Integra. Ignota est, & à singulis diverso modo exposita. Iansenius, cùm agit de Natura lapsa, voluntatem necessitat; cùm de Integra, Molinæ & Patribus Iesuitis subscribit, sed aultu irritu, quia multa negat, sine quibus suam sententiam propugnare non potest.

Natura lapsa. Arbitrij indifferentiam retinet, quidquid clamitent Heterodoxi. Qui Libertatem cum spontaneitate confundunt, audire debent Calvinum à Synodo Tridentinâ condemnatum, qui ait, si libertatis vocabulo libertas à coactione sit intelligenda, esse in Homine liberum arbitrium, & arguendum hæreseos, qui contrarium assereret. Ergo totus hic Liber erit pro Arbitrij indifferentia.

differentia in Natura lapsa propugnanda.

Peccatum Originale. Mira de illo delirant Lutherani, mira Calvinistæ, mira & alij: & omnia ex Augustino, ut existimant. Et hanc ob rem, ut Sanctissimum hunc Doctorem vindicarem, debui hunc Librum subscribere.

Gratia Omnipotens. At ita omnipotens, ut humanæ voluntatis libertatem non lædat. Et de hoc debui specialem Tractatum.

Nota. Iansenium amavi, dum viveret; virum (sincerè loquor) modestissimum, urbanissimum, moderatissimum; virum vitæ inculpabilis, & si ab opinionibus posthumis præscindamus, omni laude dignissimum. Amavi ejus primum Discipulum Libertum Fromondum, ingenio floridissimo & fortissimo præditum; pium & doctum; & utrumque etiamnum veneror, nam potuerunt nimio erga Augustinum amore, nimio erga Iesuitas tædio seduci, & in re nobis clara invincibiliter cæcitate & errare. Et in eorumdem gratiam alicui docto Ianseniano suaderem, ut librum totum illum ad mentem D. Thomæ corrigeret, & omnia quæ de necessitate absolutâ Iansenius, aut ad infallibilitatem (& hoc melius) aut ad necessitatem sensûs compositi (& hoc severius) revocaret. Hinc gratiæ efficaciam deduceret, Hinc cognosceret Pelagianorum & Semipelagianorum veterum exorbitantias. Ut in eorumdem placitis (non enim omnia sunt hæretica) vera separaret à falsis, & in Parallelis laudaret juniorum doctrinam consentientem Pelagio, in articulis, in quibus iste consonuit veritati. Sanè in Iansenij Augustino materia multa est, quæ formam Thomisticam non recusaret, si daretur agens extrinsecum, quod eam induceret. Ego enim, si per occupationes liceret, possem, ut puto, illam rudem indigestam, aut monstruosè conformatam materiâ exuere Iansenianâ formâ, quæ quatuor Pontificibus displicet, & Catholicis sinceris

non placet, & vestire Thomisticâ, unius aut alterius anni spatio. Si hoc semel fieret, cessarent controversiæ, & novus ille liber, Angelici Doctoris doctrinam magno suffragio confirmaret. Sed hoc ipsum admonuisse sufficiat; & utinam à Thomistâ aliquo perficeretur.

Benedictus. Et in hoc Libro ex Sanctissimi Patriarchæ dictis scriptis, factisque Philosophicis & Theologicis Theses diduco. Est hic liber curiosus, & quidam Scholasticus (hoc est, Logicus, Physicus, Metaphysicus, & Theologicus) Regulæ Benedictinæ Commentarius.

Curo etiamnum in ære sculpi vitam Christi & Div. Benedicti, ut Claustra Cœnobiolorum ornentur. Liber ipse BENEDICTUS CHRISTIFORMIS inscribetur, & reliquos picturis optimis condecorabit.

Bernardus. Multum olim in Bernardi castigatione & illustratione elaboravi; multa etiamnum habeo parata, multa diebus singulis occurrunt, quæ poterunt intento prodesse. Sed quia dare jam non potero Bernardum, qualem volui, dabo qualem per tempus licuit, & qualem volebam explicabo, si fortè alius, aut Ego aliàs, possim hunc laborem subire.

Distinxi Opera D. Bernardi in Paragraphos & singulis subscripsi Authores Catholicos & A catholicos, qui illos citarunt, & eorumdem Expositiones recognovi, & ad limam reduxi laudando aut vituperando quæ digna videbantur censurâ. Addidi Indices, Grammaticum, Logicum, Physicum, Metaphysicum, Theologicum, Canonicum, Medicum & Scripturarium. Apparavi quàm multa, & si tempus & quies favcant, resumam iterum, cum tædio tamen, mihi enim molestissimum est, quæ scripti & perierunt, rescribere, & ex tanto apparatu perditum sunt Codices multi, Museo hinc illuc, prout Bella cœgerunt, translato,